

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. avgust 2015. godine
Ref. br.: RK 825/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI32/15

Podnosilac

Shemdi Nishevci

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Rev. br. 188/2014
od 17. novembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shemdi Nishevci iz Podujeva, koga zastupa g. Ndue
Thaçi, advokat.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo Rev. br. 188/2014 od 17. novembra 2014. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud), kojom su potvrđene odluke nižestepenih sudova, prema kojoj nije postojao pravni osnov za poništavanje odluke poslodavca. Osporena presuda je uručena podnosiocu zahteva 15. januara 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, navodno, povređena prava podnosioca zahteva na jednakost pred zakonom, na pravo na pravično i nepristrasno suđenje i na pravo na rad i obavljanje profesije, garantovano članom 3. i 24.2, članom 31. članom 49. Ustava i članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. marta 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 21. aprila 2015. godine, predsednik Suda je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Bekim Sejdiu.
7. Dana 13. maja 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju ovog zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica je imenovala sebe za člana Veća za razmatranje umesto sudije Kadri Kryeziua, čiji je mandat sudije Ustavnog suda okončan 26. juna 2015. godine.
9. Dana 8. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu da proglasi zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

10. Dana 1. februara 2009. godine podnosilac zahteva zaključuje ugovor (br. 2188/o) o radu sa Energetskom korporacijom Kosova (u daljem tekstu: poslodavac) za radno mesto nadzornika mreže u prištinskom distriktu.
11. Dana 6. septembra 2010. godine, poslodavac (obaveštenje br. 118) obaveštava podnosioca zahteva o prekidu ugovora o radu zbog ozbiljne povrede radnih dužnosti.

12. Podnosilac zahteva je uložio žalbu menadžeru distrikta u Prištini, tražeći ponovno razmatranje obaveštenja o prekidu ugovora o radu.
13. Dana 13. septembra 2010. godine, poslodavac (odluka br. 4531) je odbio žalbu podnosioca zahteva.
14. Dana 19. novembra 2010. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini na odluku poslodavca o odbijanju žalbe.
15. Dana 6. novembra 2012. godine, Opštinski sud u Prištini (presuda C. br. 2046/2010) je odbio, kao neosnovanu, tužbu podnosioca zahteva i obrazložio da *“ovo delo tužioca, iako nije izvršeno na radnom mestu, već u njegovoj kući, kao teško kršenje radnih obaveza”*.
16. Dana 6. novembra 2012. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu zbog *„teške povrede odredbi parničnog postupka, nepotpunog i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava“*.
17. Dana 3. januara 2014. godine, Apelacioni sud (presuda Ac. br. 1572/2013) je odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu (C. br. 2046/10) Opštinskog suda i obrazložio, između ostalog, da *„kada zaposleni krade, razara, oštećuje ili neovlašćeno koristi imovinu poslodavca, zaposlenom se može raskinuti ugovor o radu“*.
18. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Vrhovnom sudu zbog *„bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava“*.
19. Dana 17. novembra 2014. godine, Vrhovni sud (presuda Rev. br. 188/2014) je odbio reviziju kao neosnovanu.
20. Vrhovni sud je zaključio: *„... Raskid ugovora tužioca je učinjen nakon održavanja preliminarog postupka, u kojem je tužena unapred obavestila tužioca pismenim putem da se protiv njega vodi postupak, zbog ozbiljnih kršenja radnih obaveza, pa su navodi u reviziji o suštinskim kršenjima odredbi parničnog postupka odbijeni kao neosnovani”*.
21. Pored toga, Vrhovni sud je zaključio da *„osporena presuda ne sadrži nedostatke koji bi osporili zakonitost presude“*.

Navodi podnosioca

22. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim presudom povređena prava garantovana članovima 3. i 24.2 [Jednakost pred Zakonom], članom 22. [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], članom 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava, kao i prava garantovana članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

23. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim presudom povređena ustavna prava, jer redovni sudovi nisu pravično ispitali materijalne dokaze.

Prihvatljivost zahteva

24. Ustavni sud prvo ocenjuje da li zahtev podnosioca ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

25. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

26. Pored toga, pravilo 36 (1) (d) Poslovnika, propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

27. Štaviše, pravilo 36 (2) Poslovnika, propisuje:

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključiti:

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“.

28. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim odlukom povređena prava na jednakost pred zakonom, pravo na pravično i nepristrasno suđenje i pravo na rad i obavljanje profesije.

29. Međutim, Sud smatra da je podnosilac zahteva samo izjavio da je došlo do povreda njegovih ustavnih prava, bez jasnog objašnjenja kako i zašto činjenice koje je uzneo predstavljaju povredu ovih ustavnih prava na koje se pozvao.

30. Sud naglašava da, kako bi imao slučaj koji pokreće ustavne povrede, podnosilac zahteva treba da pokaže i dokaže da postupci pred redovnim sudovima, uključujući i Vrhovni sud, gledano u celini, nisu sprovedeni na pravičan način i u skladu sa zahtevima pravičnog suđenja, ili da su druge povrede ustavnih prava izvršene od strane Vrhovnog suda tokom postupka.

31. Sud smatra da je obrazloženje presude Vrhovnog suda opširno, sveobuhvatno i da sadrži detaljno obrazloženje o tome zašto je revizija trebala da se odbije kao neosnovana i zašto su presude nižestepenih sudova trebale da se potvrde; odnosno, činjenice su pravilno utvrđene, nisu utvrđene bitne povrede odredaba osporenog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

32. Međutim, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio i dokazao svoju tvrdnju na ustavnim osnovama; naprotiv, on se samo ograničio na diskusiji o

povredi odredaba parničnog postupka i pogrešnoj primeni materijalnog prava, koje su zakonske prirode i spadaju pod nadležnost redovnih sudova.

33. U tom smislu, Sud ne bi trebalo da deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Dužnost redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [GJEDNJ] 1999-I).
34. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi pred sudovima i drugim organima izneti na pravičan način i da li su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac ovog zahteva dobio pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora: izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva* br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).
35. Kao rezime, Sud u ovom slučaju ne može da utvrdi da su postupci pred Vrhovnim sudom na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).
36. Na osnovnu svih gore navedenih razloga, Sud zaključuje da zahtev podnosioca treba da se proglašeni neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika, dana 21. avgust 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

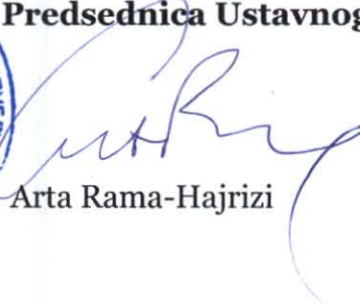
Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi